

СИДОРЕНКО Андрій Вікторович (04. 06. 1983, Харків) — живописець, мистецтвознавець. Син [Віктора](#) та [Наталії Сидоренків](#). Кандидат мистецтвознавства (2021). Фіналіст 5-го Міжнародного фестивалю мистецтв у Магдебурзі (Німеччина, 2005), конкурсів «Самооборона» (2007), «МУНі» (2009), проєкту «Ukraine» в Лондоні (2015); призер Міжнародного фестивалю мистецтв «La Ferte Bernard» (Франція, 2013). Член НСХУ (2010). Закінчив Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (Київ, 2007; викл. *М. Стороженко*), асистентуру-стажування при ній (2010). Відтоді працює в Інституті проблем сучасного мистецтва НАМУ: молодший науковий співробітник, науковий співробітник, старший науковий співробітник,

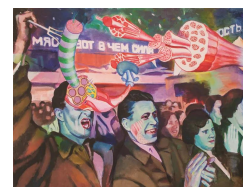
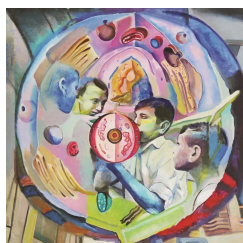
від 2023 — учений секретар. Основна концепція творчості — образ суспільства, в якому не практикують критичну рефлексію. Джерела образів С. знаходять у матеріалі повсякденності, у візуальній культурі минулого, насамперед кінохроніках 20 ст., де рекламні образи переплітаються з ідеологічною пропагандою, формуючи спотворену картину реальності. Працює з різними жанрами, зокрема в живописі, відео й фотографії, використовуючи їх як взаємодоповнювальні засоби дослідження візуальних механізмів соціальної пам'яті та масового сприйняття. Учасник всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 2001, зокрема у Відні (2014), Чикаго (США), Лондоні (усі — 2014—15), м. Уеска (Іспанія), Вашингтоні (обидві — 2015), м. Куритиба (Бразилія, 2017), м. Сучжоу (Китай, 2019). Куратор та співкуратор виставкових проєктів Інституту проблем сучасного мистецтва НАМУ (від 2010). Автор низки статей, присвячених творчості українських митців 1920—1930-х рр.: монументальне мистецтво та спадщина бойчукістів, історіографія та джерельна база дослідження творчості М. Бойчука, творчі й педагогічні принципи художників Київського художнього інституту, біографіка й повернення із забуття репресованих діячів мистецтвознавства, аналіз творів українського авангарду.

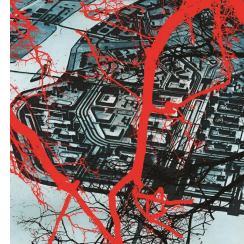
Основні твори

«Момент істини» (2010—13), «Алхімія ейфорії», «Виробничий секрет», «Індустріальний едем», «Хіммістечко» (усі — 2013), «Мяс-медіа» (2014), «Біоморфізм» (2015), «Органічна колаборація» (2016), «Помилкова реплікація» (2018); серія «Картографія війни. Місто № 3» (2022).

[А. О. Пучков](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Сидоренко Андрій Вікторович / А. О. Пучков // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892673>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).